

Marta Kottová (1929) - Životopis

Projekt: Příběhy 20. století
Instituce: Post Bellum

Nikdy jsem nepřestala být hrdá na to, že jsem Češka.

Marta Kottová se narodila 22. února 1929 v Černovicích u Tábora Robertovi a Gabriele Lašovým. Měla o šest let staršího bratra Viktora. V Černovicích žili do Martiných tří let. Potom se přestěhovali do Prahy. Od pěti let byla Marta nadšenou skautkou, chodila i do Sokola a podle svých slov prožila krásné dětství. S láskou vzpomíná na první republiku a prezidenta Masaryka. Po nástupu nacismu došlo k řadě perzekucí, které Marta nejbolestněji pocítila, když byla donucena odevzdat i svého psa. Nakonec přišly transporty do Terezína. Dne 1. prosince 1941 nastoupil do transportu AK2 její bratr Viktor, půl roku po něm transportem AAR putovali do Terezína také Marta s tatínkem a maminkou. Marta žila nejdříve s maminkou v Hamburských kasárnách, poté se ale stěhovala do takzvaného dětského domova L410. To nejhorší ovšem teprve mělo přijít. Dne 6. října 1944 se ocitli v Osvětimi, kde oba Martini rodiče nakonec zahynuli. Marta se ještě před Vánoci téhož roku dostala přes Gross-Rosen do Mährensdorfu, kde poté pracovala v továrně na zpracování lnu a kde prováděla práce jako bylo například otevírání zamrzlých vagonů krumpáčem. Po osvobození v květnu 1945 se dobrodružnou cestou vrátila do Prahy. Za pohnutých okolností se zde setkala s rovněž přeživším bratrem Viktorem, který jako zázrakem unikl z nacistických spárů, přestože byl jedním z těch, kteří byli z Terezína pochovávat lidické muže, a byli tudíž určeni k následné likvidaci. Dnes žije Marta bohatý život, je už prababičkou, chodí do škol vyprávět dětem o svých zážitcích, je předsedkyní Historické skupiny Osvětim. Dne 28. října 2008 převzala z rukou prezidenta republiky státní vyznamenání, medaili Za zásluhy o stát v oblasti výchovy.